

De beløb, som de enkelte medlemmer af foreningen således tilbagesøger uden om foreningen, er ikke udloddet til medlemmet af foreningen. Tværtimod er det de udenlandske skattemyndigheder, der afgør, om beløbene alene tilfalder de enkelte medlemmer af foreningen. Der opstår således næppe skattepligt efter § 16 A, stk. 1, i den gældende ligningslov.

For at afskære enhver tvivl, der måtte kunne opstå om den skattemæssige behandling af den udbytteskat, der søges tilbage fra udlandet uden om foreningen, foreslås, at den beskattes som udbytte for modtageren.

Lovforslagets § 7, nr. 1, behandler det tilsvarende problem i relation til pensionsafkastbeskatningen.

Den problemstilling, der søges løst ved forslaget, er alene knyttet til modtagelse af udbytter fra udlandet. Problemstillingen opstår ikke, når foreningen modtager danske udbytter. Efter danske regler vil det altid være den skattemæssigt anerkendte forening, der er den rette ejer, ikke den enkelte udbyttemodtager.

Forslaget gælder ikke udbytteskat, der evt. tilbagebetales uden om en kontoførende investeringsforening. Det skyldes at medlemmerne af en kontoførende forening i forvejen skal selvangive de bruttoudbytter, der opbevares af foreningen, uden fradrag af skat. Tilbagebetalingen er derfor uden betydning for den skattepligtige indkomst.

Til nr. 4

Det foreslås, at gevinsten ved afståelse af investeringsbeviser til den udstedende investeringsforening altid avancebeskattes.

Efter de almindelige regler i ligningslovens § 16 B beskattes afståelse af aktier til det udstedende selskab som udbytte, d.v.s. at hele afståelsessummen beskattes. Der opgøres altså ikke en skattepligtig avance bestående af forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum. Ligningsmyndighederne kan imidlertid give dispensation, således at afståelsen beskattes som gevinst og ikke som udbytte. Denne regel findes i ligningslovens § 16 B, stk. 2. Dispensation gives, når afståelsen antages at være båret af andre hensyn end ønsket om at omgå udbyttebeskatning ved tilbagesalg til det udstedende selskab, hvor aktionæren får midler ud af selskabet, samtidig med at indflydelsen bevares.

Køb og salg af investeringsbeviser formidles af bankerne. Såfremt der på en handelsdag er færre købere end sælgere, tilbagesælger banken de overskydende beviser til foreningen, ved at foreningen indløser beviserne. Denne afståelse skal i princippet beskattes som udbytte. D.v.s. at hele afståelsessummen beskattes. Men da afståelsen ikke skyldes et ønske om at omgå udbyttebeskatningen, gives der dispensation

for beskatningen, således at det i stedet er gevinsten, der beskattes.

Der ses ikke at være generelle betænkeligheder ved altid at lade tilbagesalg til investeringsforeningen beskattes som gevinst, og det foreslås derfor, at der altid skal ske avancebeskatning af gevinsten uden at det er nødvendigt at tage omvejen omkring en dispensation.

Til nr. 5

Forslaget tydeliggør, at en udloddende investeringsforening, der ophører, skal opgøre en minimumsudlodning i ophørsåret. Forslaget gælder ikke bare regulært ophør, men også de tilfælde, hvor investeringsforeningen skifter skattemæssig status fra f.eks. en udloddende investeringsforening til et interessentskab. Forslaget hænger sammen med forslaget under § 3, nr. 7 til hvis bemærkninger, der henvises.

Til nr. 6

Ligningslovens § 16 C indeholder bl.a. en række bestemmelser om udlodningsforpligtelserne i udloddende investeringsforeninger. Udlodningsforpligtelserne skal sikre, at al skattepligtig indkomst udloddes, således at den kan beskattes hos medlemmet. Det er nemlig kun den udloddede indkomst, der beskattes. Investeringsforeningen selv er skattefri.

Det foreslås, at stramme udlodningsforpligtelserne op på ganske enkelte punkter. Der foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at indtægter fra løbende ydelser skal udloddes på linje med renteindtægter.

Det er endvidere i et vist omfang muligt for investeringsforeninger at udlåne værdipapirer. Indtægterne fra disse udlån kan ikke altid klassificeres som renter, men bør også beskattes. Det foreslås derfor at indføre pligt til at udlodde indtægter fra udlån af værdipapirer.

Efter personskattelovens regler kan løbende ydelser og indtægt fra udlån af værdipapirer aldrig være aktieindkomst, men henføres til personlig indkomst. De udloddede gevinster fra løbende ydelser og udlån af værdipapirer vil dog efter forslaget skulle beskattes som kapitalindkomst. Der er nemlig ikke efter gældende regler nogen del af udlodningen fra en investeringsforening, der beskattes som personlig indkomst hos det almindelige medlem.

Til nr. 7 og 9

En udloddende forening skal efter ligningslovens § 16 A udlodde indtjente udbytter. Da den udloddende forening ikke betaler dansk skat, skal der ikke ske indeholdelse af dansk udbytteskat ved udbetaling af udbytte til foreningen. Derimod sker der undertiden indeholdelse af udenlandsk udbytteskat. I den administrative praksis, der har dannet sig på området, har